

РЕШЕНИЕ

№ 5542

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 30.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9469** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по повод на жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК], подадена чрез управителя Ц. В. против Ревизионен акт № Р-22220518000088-091-001/31.01.2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1103/26.06.2019 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр. С. при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 1288/26.07.2019 г. за поправка на очевидна фактическа грешка.

Жалбоподателят оспорва отказаното му от ревизията право на данъчен кредит в размер на 49 280, 45 лв. за м. 08.2017 г. и 3 631, 77 лв. за м. 08.2016 г., ведно със законовата лихва, както и определените му задължения по Закона за корпоративното и подоходно облагане (ЗКПО), както следва: за 2016 г. – корпоративен данък в размер на 202 515, 18 лв. и лихви в размер на 35 909, 82 лв.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на оспорения РА. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон (ЗДДС и ЗКПО) от ревизиращите органи, както и за необоснованост на констатациите им. Подателят на жалбата настоява, че по спорните фактури са извършени реални доставки и поради това за него е възникнало правото на данъчен кредит. Сочи, се че към фактурите са приложени договори, приемо-предавателни протоколи и транспортни документи, които удостоверяват фактическото движение на доставените стоки, а доставчиците са с доказан потенциал да осъществят доставката. Стоките са с доказан произход

въпреки липсата на изискване за установяването му. Доставчикът [фирма] е ползвал помещение под наем- складова база, за което са представени договор за наем и фактури. Същите аргументи се изтъкват и по отношение на доставчика [фирма] Настоява, че счетоводството му е редовно водено и в него е отразено влягането на получените стоки в дейността му. Излага доводи по отношение на резултата по ЗКПО, че към представения договор за заем са налице два броя анекси, като лихвата е намалена на 1,5 % и плащането и е отложено със срок до 01.02.2018 г., поради което не са налице приходи от лихви и неправилно ревизиращия орган е отнесъл в увеличение на резултата размера на лихвата по сключения заемен договор при ставка от 5% . Оспорва се извода, че закупени през 2016г. стоки , тъй като не са продадени през същата година следва да са налични и тъй като няма отчетени продажби, то разликата между стойността на стоката при покупката и стойността на наличната стока, равняваща се на сумата от 1889809,48 лв. е отнесена в увеличение на резултата.Иска да се отмени обжалвания ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Д. поддържа жалбата, моли за отмяна на акта и претендира присъждане на разноските по производството по представен списък. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Ответникът - Директорът на дирекция "ОДОП"-гр. С. при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Б. оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, Трето отделение, 62 – ри състав, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намери следното:

От фактическа страна:

Със Заповед №Р-22220518000088-020-001/05.01.2018 г., връчена на 15.01.2018 г., изменена със заповеди №Р-22220518000088-020-002/26.03.2018 г., №Р-22220518000088-020-003/12.04.2018 г., №Р-22220518000088-020-004/14.05.2018 г. и №Р-22220518000088-020-005/08.06.218 г. издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП С., упълномощена съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2016 г. до 31.11.2017 г. и по ЗКПО за корпоративен данък /КД/ за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г.

Съгласно констатациите в РА основната дейност на [фирма] през ревизираните периоди е свързана с търговия на едро с хранителни стоки /мляко, сирене, кашкавал, месни изделия – кренвирши, шунка, шпеков салам, луканка, наденица, яйца и други/ и отдаване под наем на парко място от собствената си търговска база за съхранение на млечни, месни и други хранителни продукти и административно-складова сграда в [населено място], местност „Прогоно-В.“, по плана на [населено място], район „К.“ СО, за която лицето притежава Удостоверение №937/27.08.2009 г. за въвеждане в експлоатация, издадени от Столична община и Разрешение за строеж №67/16.12.2014 г. за разширение на базата с хладилни камери и складове с общо предназначение. Поземленият имот с площ от 10 000 кв. м.

През ревизирания период дружеството е извършвало и ресторантьорски услуги, като е стопанисвало ресторант-бирария, находящ се в [населено място], [улица].

За процесните периоди ревизираното дружеството притежава кадрови и технически

потенциал за извършване на доставките, които са документирани.

По данни от КАТ дружеството е собственик на над 20 бр. товарни автомобили, в т. ч. и специални автомобили. Дружеството разполага със собствена хладилна складова база в [населено място], местност „Прогоно-В.“, разположена върху имот с площ от 10 000 кв. м., за която лицето притежава Удостоверение №937/27.08.2009 г. за въвеждане в експлоатация, издадени от Столична община и Разрешение за строеж №67/16.12.2014 г. за разширение на базата с хладилни камери и складове с общо предназначение.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на [фирма] са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

На основание чл. 45 от ДОПК с оглед установяване реалността на фактурираните от преките и предходни доставчици доставки на млечни продукти, са извършени насрещни проверки, резултатите от които са подробно обсъдени в констативната част на доклада. Извършени са насрещни проверки на гореописаните дружества - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Извършени са насрещни проверки и на предходни доставчици, посочени от [фирма] и [фирма] - [фирма], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] и [фирма] с ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220518000088-020-001/20.02.2018 г. и №Р-22220518000088-020-002/11.10.2018 г. в отговор на които са представени обяснения и част от изисканите документи.

Във връзка с първото ИПДПОЗЛ ревизираното лице е представило справка за налични ДМА по балансова стойност към 31.12.2017 г., оборотни ведомости за 2016 г. и 2017 г., писмени обяснения и справки от 1 до 5. Представени са и първични счетоводни документи, протоколи, счетоводни регистри, нотариални актове, договори, банкови извлечения, които са прегледани на място в [населено място],[жк], [улица], Логистична база на [фирма].

Във връзка с второто ИПДПОЗЛ ревизираното дружество е представило хронологични счетоводни регистри.

С Протоколи №1224287/22.02.2018 г. и №1224288/22.02.2018 г. са приобщени протоколи за извършена насрещна проверка на [фирма] - №П-22221017056509-141-001/28.06.2017 г. и №П-22221017111898-141-001/27.09.2017 г. ведно с приложените към тях доказателства.

С Протокол №1233125/11.10.2018 г. са приобщени РА №Р-22221017007820-091-001/28.09.2018 г., издаден на [фирма]; РА №Р-22221416006318-091-001/20.03.2018 г., издаден на [фирма] с ЕИК[ЕИК]; РА №Р-22002316007969-091-001/11.07.2017 г., издаден на [фирма] с ЕИК[ЕИК]; РА №Р-22221016001723-091-001/10.08.2017 г., издаден на [фирма]; Решение №1690/26.10.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С. във връзка с жалба на [фирма] срещу РА №Р-22221016001723-091-001/10.08.2017 г.; Представени документи от П. АД с изх. № 06-6819/27.08.2018 г.

В хода на ревизионното производство са извършени проверки в информационния масив на НАП, както по отношение на ревизираното лице, така и на преките и предходни доставчици.

I. По Закон за корпоративното подоходно облагане

За 2016 г. [фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен финансов резултат печалба в размер на 109 233,89 лв.; общо увеличения на финансовия резултат – 236 834,09 лв.; общо намаления на финансовия резултат – 247 345,32 лв.; формиран данъчен финансов резултат – печалба в размер на 98 722,66 лв.; корпоративен данък – 9 872,27 лв.; авансови вноски – 9 600,00 лв.; корпоративен данък за внасяне – 272,27 лв.

При ревизията са установени основания за преобразуване на финансовия резултат, както следва:

1. За 2016 г. е установено, че ревизираното лице в качеството си на заемодател е сключило договор от 01.02.2016 г. за предоставяне на заем на SYSTEMATICS HANDELS G. с VIN ATU69850324 за сума в размер на 480 000,00 евро /891 128,15 лв./ за срок от 5 години, като след изтичане на посочения срок заемателят е задължен да върне сумата, но не по-късно от 01.02.2018 г. при годишна лихва в размер на 5% върху стойността на даденото, като лихвата следва да се изплаща на края на календарната година.

Предвид факта, че от страна на ревизираното лице не са начислени приходи от лихви в края на отчетния период, на основание чл. 78 от ЗКПО финансовият резултат е увеличен със сума в размер на 36 619,65 лева, представляващи неотчетени приходи от лихви във връзка с предоставен заем на SYSTEMATICS HANDELS G. с VIN ATU69850324 - А..

С възражението срещу РД са представени два броя анекси към договора, с които лихвата е намалена на 1,5% и плащането ѝ е отложено със срок до 01.02.2018 г.

По отношение на представените анекси органите по приходите са установили несъответствия между подписите на страните, поради което същите не са кредитирани от органите по приходите.

Ревизиращите са приели, че непризнаването текущо на приходите от лихви води до неотчитане на приходи в съответствие с изискванията на нормативен акт и приложение на нормата на чл. 78 от ЗКПО. С оглед на това е извършено увеличаване на счетоводния финансов резултат с неотчетените текущо приходи от лихви в размер на 36 619,65 лв.

2. В хода на процесното производство е установено, че ревизираното лице е изписало по кредита на сметка 304 „Стоки“ отчетна стойност на продадените стоки в размер на 11 487 134,48 лв., която е отразена в разходната част на отчета за приходи и разходи и е включена при формиране на счетоводния финансов резултат. Ревизираното лице не е представило материална оборотна ведомост за 2016 г. за отделните стоки по вид, партида, количество, стойност, не е представило и аналитичен хронологичен регистър на сметка 304, които са изисквани с ИПДПОЗЛ №Р-22220518000088-040-002/11.10.2018 г.

За целите на ревизията дружеството е представило аналитични справки съответно за закупените и за продадените стоки през 2016 г., в които стоките са посочени с партидни номера, вид, количество и стойност. След извършена съпоставка на двете справки за всяка партида стоки поотделно е установено, че стоки, които са закупени през 2016 г. и не са посочени, че са продадени през същата година - 2016 г. /частично или изцяло/ формират стойностен израз на наличност към 31.12.2016 г. в размер на 2 808 101,09 лв.

В справка приложена към РД са описани партидите и количествата, от които се формира тази стойност. По оборотна ведомост за 2016 г. стойността на наличната

стока към 31.12.2016 г. по сметка 304 е в размер на 91 8291,61 лв., която стойност е посочена и в актива на баланса за 2016 г.

От изложеното се установява, че ревизираното лице е изписало отчетна стойност на стоки в размер на 1 889 809,48 лв., която не се обвързва с продажба на стоки от съответния вид.

Според органите по приходите последното не дава възможност посочената стойност да бъде отчетена като разход в ОПР, тъй като дружеството не е черпило икономическа изгода поради обстоятелството, че не са отчетени продажби на такива стоки.

По отношение на изписана отчетна стойност на стоки, за които не са отчетени приходи в РА е отбелязано, че счетоводен финансов резултат съгласно пар. 1, т. 16 от допълнителните разпоредби на ЗКПО е печалбата /загубата/ по отчета за приходите и разходите за определен период преди начисляване на разходите за данъци от печалбата. Отчетът за приходите и разходите представя приходите и разходите на предприятието, като информацията за тях се систематизира в раздели и статии. В раздел Разходи Статия 5 се посочват други разходи, в т.ч. балансова стойност на продадените активи.

Стоките като материални запаси са част от краткотрайните активи на предприятието, предвид което в този раздел следва да намери място и тяхната отчетна стойност, която е относима за реализираните продажби.

При ревизията е установено, че ревизираното лице е формирало счетоводен финансов резултат като е отразило в отчета за приходи и разходи отчетна стойност на продадени стоки в размер на 1 889 809,48 лв., за които не са отчетени продажби, т.е. във връзка с тези разходи липсва съпоставимост с приходи и отчетена полза от тяхното потребление. На основание чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност следва да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях.

Органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. За отчетените разходи в размер на 1 889 809,48 лв. дружеството не е черпило изгода от тях през 2016 г., т.е. през периода, през който са отчетени.

Органите по приходите са посочили също, установените обстоятелства относно несъответствие при изписване на отчетната стойност на стоките нарушават принципа на счетоводната отчетност като не отразяват сделките и събитията в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност.

Във основа на подробно изложените мотиви и доводите, съдържащи се в поцесния ревизионен акт по отношение на неотчетени приходи от лихви и непризнати разходи представляващи отчетна стойност на продадените стоки на основание чл. 78 и чл. 77, ал. 1 от ЗКПО и във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 4 е преобразуван финансовия резултат в посока увеличение със сумата в размер на 1 926 429,13 лв. /1 889 809,48 лв. + 36 619,65 лв./.

Предвид изложеното с поцесния ревизионен акт е установен данъчен финансов резултат за 2016 г., получен след преобразуване на счетоводния финансов резултат данъчна печалба в размер на 2 025 151,79 лв. Дължим корпоративен данък в размер на 202 515,18 лева. Внесен корпоративен данък – 9 872,27 лв. /авансово 9 600,00 лв. и 272,27 лв. на 06.04.2017 г. /, остатък за довносяне – 192 642,91 лв.

II. По Закон за данък върху добавената стойност

Относно „ХПП Г.“ Е. е отказано право на данъчен кредит в размер на 48 178,80 лв. по фактура №6/31.08.2017 г., с предмет – деликатесен продукт 133 830 кг., за данъчен период м. 08.2017 г.

За плащането по фактурата е представена спогодба от 31.08.2017 г. между [фирма], [фирма] и [фирма].

Към процесните фактури не са приложени документи, удостоверяващи произхода на хранителните продукти и документ за качество и безопасност. Не са представени документи удостоверяващи плащане по спогодбите.

Във връзка с извършената за целите на процесното производство насрещна проверка [фирма] е представило документи, между които процесната фактура; 7 приемно-предавателни протоколи от 31.08.2017 г. /20 500 кг./, от 31.08.2017 г. /21 000 кг./, от 01.09.2017 г. /21 000 кг./, от 01.09.2017 г. /20 000 кг./, от 02.09.2017 г. /21 000 кг./, от 02.09.2017 г. /21 000 кг./, от 04.09.2017 г. /9 330 кг./.

Видът на стоката е деликатесен продукт в кофа от 8 кг., но липсва информация за броя на предадени кофи, количеството е посочено в кг. В протоколите е посочено място на предаване на стоката - [населено място], м. „Батарейта“ №117, „Сибила Логистичен център“. Протоколите съдържат подпис и печат на изпращач – [фирма] и получател – [фирма].

Представени са и 7 товарителници - №393221/31.08.2017 г., №393222/31.08.2017 г., №393223/01.09.2017 г., №393224/01.09.2017 г., №393225/02.09.2017 г., №393226/02.09.2017 г., №393227/04.09.2017 г., в които е отбелязано: изпращач [фирма]; получател [фирма]; за превозвач е поставен печат на македонско дружество „НИВАНА ДООЕЛ“, но няма подпис на превозвача; място на товарене [населено място], ул. Трети март“ №51; място на разтоварване [населено място], м. „Батарейта“ №117; вид на товара – деликатесен продукт; вписани са автомобили с чужди регистрационни номера – 6E1323AB/VE065VI и YS4416AC/V6163VI.

Представена е и фактура №11078/16.08.2017 г., издадена от [фирма] на [фирма] с предмет 133 830 кг. деликатесен продукт. Във фактурата е посочено място на доставката – [населено място].

От представена оборотна ведомост на [фирма] за периода от 01.08.2017 г. до 30.11.2017 г. е установено, че по дебита на сметка 304 „Стоки“ е отразена стойност 227 511,00 лв., която съответства на данъчната основа на фактура №11078/16.08.2017 г., издадена от [фирма]. За същия период няма отразени кредитни обороти по сметка 304, поради което органите по приходите са заключили, че стоките по тази фактура са налични към 30.11.2017 г.

Представен е договор за наем от 01.06.2016 г. между [фирма] /наемодател/ и [фирма] за ползване на складово хладилно помещение с площ от 140 кв.м, находящо се в [населено място], [улица] – Млекопреработвателно предприятие „С. П.“, но не са представени фактури за наем.

От представени документи е установено, че липсват документи за произход на стоката, в които е вписан партидният номер и срока на годност. Не са представени фактури да извършени транспортни услуги. Стоката закупена от [фирма] е с място на доставката – [населено място] съгласно представената фактура. Липсва приемно-предавателен протокол за предаване на стоката от [фирма], както и документи за нейното транспортиране от [населено място] до [населено място].

В хода на ревизията са установени несъответствия и по отношение на ползвани от

[фирма] складови помещения в [населено място], [улица], М. „С. П.“, както и относно декларираните превози от [фирма].

С оглед установените факти е формиран извод за отказ на данъчен кредит на основание чл. 69, ал.1 т.1 от ЗДДС по фактурите, издадени от [фирма].

5. Относно [фирма] е отказано право на данъчен кредит в размер на 2 500,00 лв. по фактура №57/16.08.2016 г., за данъчен период м. 08.2016 г.

По отношение на процесната доставка ревизираното лице е представило документи, между които процесната фактура придружена с ППП, в който не е посочено място на предаване на стоката. Към фактурата не е приложен документ, удостоверяващ произхода на хранителните продукти и документ за качество и безопасност.

От представените от [фирма] документи и писмени обяснения е установено, че предмет на доставката по процесната фактура е кашкавал от краве мляко, без да е отбелязана марка или наименование. [фирма] е посочило, че процесната стока е закупена от [фирма], което от своя страна е придобило стоката от [фирма]. В представените фактури, издадени от посочените дружества предмет на доставката е кашкавал от краве мляко „Фитнес“, поради което ревизиращите са отбелязали, че са налице/фактурирани различни видове продукти. В представен търговски документ е посочено, че същият е относим за кашкавал, количество 5 100, партиден номер 250616, с производител [фирма], ветеринарен регистрационен номер BG2712016ЕО, номер на производителя 01-2012, срок на годност 25.12.2016 г.

От представени ППП и товарителници е установено, че [фирма] е получило стоките от [фирма] в [населено място] пазар, Промислена зона, УПИ 154, Млекопреработвателно предприятие, като същите са транспортирани от [населено място] пазар до склад на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], база А. логистикс.

Представен е договор за наем на склад /хладилни камери/ от 01.06.2016 г. между [фирма] /наемодател/ и „МЛЕЧЕН Д.“ и [фирма] /наематели/, съгласно който се отдава под наем складово помещение, състоящо се от плюсова хладилна камера с площ от 50 кв.м, находящо се в [населено място], „Стопански двор“, ул. „3-ти март“ №1.

При проверка на преките и предходни доставчици на продажбата на стоките към задълженото лице е установено, че [фирма] и „Ч. Л. БЪЛГАРИЯ“ са свързани лица, Х. П. е представляващ и на трите дружества.

В хода на процесното производство са установени и несъответствия и относно транспортирането на стоките от [фирма] до [фирма].

Съгласно констатациите в РА, при извършена проверка в регистрите на Българска агенция по безопасност на храните /БАБХ/ „Списък на одобрените предприятия за търговия с храни от животински произход“ е установено, че ветеринарен №BG2712016ЕО е издаден на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за продажба на „имитиращи продукти, съдържащи в състава си мляко от 01.01.2013“, а не на посоченото за производител дружество [фирма] и за продажба на „кашкавал“.

При извършена предходна насрещна проверка на [фирма] /присъединена за целите на процесното производство/, дружеството е дало обяснения съгласно които извършва производство на сирене и кашкавал. Представен е договор за наемане на промишлена сграда за млекопреработване от 01.02.2016 г. с [фирма]. Съгласно представения договор [фирма] наема активи /сграда, машини, съоръжения и др./ находящи се в промишлена сграда за млекопреработване в [населено място]. Представено е копие на

Удостоверение за регистрация на обект за производство на храни №101/4328/16.02.2016г. на Областна дирекция по безопасност на храните – Шумен за производство на продукти с вложени растителни мазнини. В дневниците за покупки [фирма] е декларирало покупки само на палмово масло и гориво.

Във връзка с горното органите по приходите са заключили, че [фирма] не е представило необходимите документи, доказващи производството на стоката /кашкавал от краве мляко/, която е продадена от [фирма] на [фирма].

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220518000088-092-001/30.10.2018 г., срещу който е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 1 от ДОПК, което е обсъдено в мотивите на РА и е преценено за частично основателно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220518000088-091-001/31.01.2019 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1103/26.06.2019 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр. С. при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 1288/26.07.2019 г. за поправка на очевидна фактическа грешка.

По делото е изготвена **ССЧЕ и СГЕ**, които са приети без оспорване от страните. Съдът кредитира заключенията на вещите лица като изчерпателни и компетентно изготвени. От заключението на ССЧЕ е видно, че на стр. 615 от приложение 3 е приложена счетоводна разпечатка наименувана „главна книга на сметка „Доставчици“, доставчик [фирма] за периода 01.01.2016г.- 30.11.2017г.“

1.От вписаните данни в счетоводната разпечатка е видно следното осчетоводяване на спорната фактура: Д-т сметка 3041 „Стоки”; Д-т сметка 4531 „ДДС покупки”; К-т сметка 401 „Доставчици“

От данните в разпечатката е видно, че са заприходени 2 500кг. от доставената стока, с единична цена 5лв., така като са посочени количествата и единичната цена във фактурата.

Доставките, на които е отказано ползване на данъчен кредит през м. 08.2017г. са осъществени от доставчик [фирма], с фактура № 6/31.08.2017г., с данъчна основа 240 894лв. и ДДС в размер на 48 178.80лв.. включена в дневник покупки за м. 09.2017г. По делото е представена фактурата, с основание „деликатесен продукт”, количество 133 830кг.

На стр. 616 е приложена счетоводна разпечатка наименувана „главна книга на сметка „Доставчици”, доставчик [фирма] за периода 01.01.2016г.-30. 11.2017г.“ От вписаните данни в счетоводната разпечатка е видно следното осчетоводяване на спорната фактура: Д-т сметка 3041 „Стоки”; Д-т сметка 4531 „ДДС покупки”; К-т сметка 401 „Доставчици“.

От данните в разпечатката е видно, че са заприходени 133 830 кг. от доставената стока, с единична цена 1.80лв., така като са посочени количествата и единичната цена във фактурата.

2. Съпътстващите документи към всяка фактура са:

Към фактура 6/31.08.2017г., издадена от [фирма]: спогодба от 31.08.2017г. между на [фирма]. [фирма] и [фирма].; - към делото на стр. 213 - 220 са приложени седем броя приемо-предавателни протоколи/ приложение 1 от експертизата/. В тях за изпращач е посочен [фирма] складова база [населено място], [улица]. Предмет на

доставката в протоколите е „деликатесен продукт, в кофа 8 кг.“ Приложени са седем броя товарителници, в които за изпращач на превозваната стока е посочен [фирма], получател [фирма] и е превозвач - македонското дружество „Нивана ДООЕЛ“, с печат на товарителницата/ приложение 2 от експертизата/. Като място на натоварване е посочено [населено място]. [улица]. а място на разтоварване - [населено място]. м. Батарейта № 117, Сибила Логистичен Център.; Търговски документ - 4 броя. Издател на този документ е [фирма] и чрез този документ потвърждава, че стоките, които са изброени в него са предназначени за човешка консумация, произведени са съгласно регламентите на ЕС, касаещи безопасността на храните от животински произход. Фактура 11078/16.08.2017г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с получател [фирма]. с предмет на доставка „деликатесен продукт“ 133 830кг., които се явяват предходен доставчик.

Към фактура 57/16.08.2016 г.:

Стокова разписка № 54/16.08.2016г. е предмет на доставка „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, с количество 2 500кг.; Стоковата разписка е с подпис на управителите на двете дружества - доставчик и клиент; Протокол № 52/16.08.2016г. с предмет на доставка „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, с количество 2 500кг. Вписано е, че стоката е получена на 16.08.2016г. Протоколът е с подпис на управителите на двете дружества - доставчик и клиент; Товарителница № 7/16.08.2016г. За превозвач е посочен [фирма]. с автомобил марка М. регистрационен [рег.номер на МПС] /BT8491EB. За изпращач е посочен [фирма], а за получател [фирма], 2 500кг. кашкавал - стр. 216.; Търговски документ № 174/02.08.2016г.. издаден от [фирма]. Като получател на документа е посочена фирма [фирма]. Асортимент на стоката „кашкавал“, 5 100 кг., партиден № 250616/260616, производител [фирма], с ветеринарен регистрационен номер BG2712016EO, с номер на ТД на производителя 01-2012 и срок на годност 25.12.2016г. и 26.12.2016г. стр. 215.

3. Относно вида и количеството на стоките и услугите /Приложение 4 от експертизата/, получени въз основа на съпътстващите документи се установява, че по фактура № 6/31.08.2017г., има съвпадение при изписване на името на наименованието на стоката, тъй като вида, посочен и в четирите документа е един и същи - „деликатесен продукт“. В приемо-предавателните протоколи и търговския документ е уточнено, че деликатесния продукт е в разфасовки в „кофи от 8кг.“. Количеството на стоката, което по фактура е 133 830кг. съответства на количеството в посочените придружаващи документи - приемо-предавателни протоколи, товарителници и търговски документи, което също е 133 830 кг.

В. на стоката, изписан във фактура №57/16.08.2016г. е „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, а количеството - 2 500кг. В придружаващата стокова разписка вида на стоката е „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, а количеството - 2 500кг. В протокол № 52/16.08.2016г. вида на стоката е „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, а количеството - 2 500кг. В товарителницата, приложена на стр. 216 от приложенията вида на стоката не се чете, а количеството е 2 500 кг. В търговския документ вида на стоката е „кашкавал“, а количеството е 5 100кг.

Експертизата установява, че вида и количеството на стоките по фактура № 57/16.08.2016г., получени въз основа на съпътстващите документи, съответства на посочените в процесната фактура, с изключение на търговския документ, където наименованието на стоката е само „кашкавал“, а количеството е по-голямо от фактурираното.

4. Относно какви счетоводни операции са съставени за договор за предоставен заем от 01.02.2016 г. и има ли отчетено плащане на лихви от страна на заемополучателя през 2016г., експертизата установява, че съгласно договор за заем от 01.02.2016г. са предоставени 455 530 евро, с левова равностойност 891 128,15лв. /колона 2 на таблица 2/. Сумите по предоставения заем са осчетоводени по дебитата на сметка 413 413 „Клиенти по търговски кредити“ и кредита на сметка 5044 „Разплащателна сметка валута - А.“. По делото, заедно с възражението към РД с представени два броя анекси: в първия анекс е договорено: „Страните се споразумяха: Променя се чл. 3 - Годишната лихва се променя в размер на 1,5% върху стойността на дадената сума, според официалните данни, обявени от Европейската Централна Банка.“; във втория анекс е договорено: „Страните се споразумяха: Променя се чл. 3 от договора както следва: Заемодателят и Заемателят се съгласяват годишната лихва, която Заемодателя трябва да получи за 2016г. и 2017г. да стане дължима и изискуема от З. на 01.02.2018г.

Към делото не са приложени документи - счетоводни разпечатки на парични сметки, оборотни ведомости, банкови извлечения и др.. както и не е налична информация за плащане на лихви от страна на Заемополучателя по договора за заем от 01.02.2016г. Управителят на дружество жалбоподател г-н Ц. В. в разговор потвърди, че австрийското дружество Заемополучател не е извършвало превод на лихва по получения заем.

По отношение на извършената СГО се установява, че подписите положени от името на И. В. и Ц. В., положени в двата анекса към договор за заем от 01.02.2016г. са техни.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 ДОПК. Решението на директора на Д"ОДОП" е връчено на жалбоподателя по електронен път на 28.06.2019 г., а жалбата е подадена на 05.07.2019 г. с вх. № 53-04-734, от управителя на дружеството и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложена при надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК - РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифициран електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване.

Поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

I. По ЗДДС.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се изразява в прехвърляне правото на собственост върху същите. Поради това правният спор по делото се свежда до това дали са действително извършени доставки на стоки и услуги по процесните фактури.

За признаване на спорното право е релевантно възникването на данъчно събитие, което според чл. 25, ал. 2 ЗДДС възниква на датата, на която е прехвърлена собствеността върху стоката. От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Такива доказателства се установяват в съдебното производство посредством приетата ССЧЕ, назначена по искане на жалбоподателя.

Понятието "доставка на стоки" по смисъла на чл. 14, пар. 1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл. 14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), който са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 [фирма]: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на "обективни факти" - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 1 АПК. Такива обективни факти са всички онези

доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им. Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено релевантен и може "мълчаливо да свидетелства" относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право.

По отношение на процесните фактури се установява, че освен редовно водено счетоводство са налице и:

По отношение на фактура № 6/31.08.2017г., издадена от [фирма] - спогодба от 31.08.2017г. между на [фирма]. [фирма] и [фирма].; - към делото на стр. 213 - 220 са приложени седем броя приемо-предавателни протоколи. В тях за изпращач е посочен [фирма] складова база [населено място], [улица]. Предмет на доставката в протоколите е „деликатесен продукт, в кофа 8 кг.“

Приложени са седем броя товарителници, в които за изпращач на превозваната стока е посочен [фирма], получател [фирма] и е превозвач - македонското дружество „Нивана ДООЕЛ“, с печат на товарителницата. Като място на натоварване е посочено [населено място]. [улица]. а място на разтоварване - [населено място]. м. Батарейта № 117, Сибила Логистичен Център; Търговски документ - 4 броя. Издател на този документ е [фирма] и чрез този документ потвърждава, че стоките, които са изброени в него са предназначени за човешка консумация, произведени са съгласно регламентите на ЕС. касаещи безопасността на храните от животински произход.; Фактура 11078/16.08.2017г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с получател [фирма]. с предмет на доставка „деликатесен продукт“ 133 830кг., които се явяват предходен доставчик.

По отношение на фактура № 57/16.08.2016 г., издадена от [фирма] - Стокова разписка № 54/16.08.2016г. е предмет на доставка „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, с количество 2 500кг. Стоковата разписка е с подпис на управителите на двете дружества - доставчик и клиент; Протокол № 52/16.08.2016г. с предмет на доставка „кашкавал от краве мляко, голяма j пита“, с количество 2 500кг. Вписано е, че стоката е получена на 16.08.2016г. Протоколът е с подпис на управителите на двете дружества - доставчик и клиент; Товарителница № 7/16.08.2016г. За превозвач е посочен [фирма]. с автомобил марка М. регистрационен [рег.номер на МПС] /BT8491EB. За изпращач е посочен [фирма]. а за получател [фирма]. 2 500кг.

кашкавал - стр. 216.; Търговски документ № 174/02.08.2016г., издаден от [фирма]. Като получател 1 на документа е посочена фирма [фирма]. Асортимент на стоката „кашкавал“, 5 100 кг., партиден № 250616/260616, производител [фирма], с ветеринарен регистрационен номер BG2712016ЕО, с номер на ТД на производителя 01-2012 и срок на годност 25.12.2016г. и 26.12.2016г. стр. 215.

Относно вида и количеството на стоките и услугите, получени въз основа на съпътстващите документи се установява, че по фактура № 6/31.08.2017г., има съвпадение при изписване на името на наименованието на стоката, тъй като вида, посочен и в четирите документа е един и същи- „деликатесен продукт“. В приемо-предавателните протоколи и търговския документ е уточнено, че деликатесния продукт е в разфасовки в „кофи от 8кг.“. Количеството на стоката, което по фактура е 133 830кг. и съответства на количеството в посочените придружаващи документи - приемо-предавателни протоколи, товарителници и търговски документи, което също е 133 830 кг. В. на стоката, изписан във фактурата е „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, а количеството - 2 500кг. В придружаващата стокова разписка вида на стоката е „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, а количеството - 2 500кг. В протокол № 52/16.08.2016г. вида на стоката е „кашкавал от краве мляко, голяма пита“, а количеството - 2 500кг. В товарителницата, приложена на стр. 216 от приложенията вида на стоката не се чете, а количеството е 2 500 кг. В търговския документ вида на стоката е „кашкавал“, а количеството е 5 100кг.

Отказът да се признае правото на данъчен кредит се обосновава с липсата на документи за произход на хранителните продукти, за качество и безопасност, липса на документи за плащане, колко бр. кофи от 8 кг. са предадени, в товарителниците липсва печат на превозвача „Нивана Доел“. В счетоводството на [фирма] няма отразени кредитни обороти по сметка 304 , поради което се счита , че стоките по тази фактура са налични към 30.11.2017г. Въпреки представения договор за наем на складово помещение не са представени фактури за наем. Съгласно фактура №11078/16.08.2017г. стоката е закупена от [фирма] с място на доставка [населено място], но липсват документи за произход на стоката, партиден номер, срок на годност и приемо-предавателни протоколи и транспортиране от [населено място] до [населено място]. Установени са и несъответствия, свързани с ползваните помещения под наем и превози, извършени от [фирма].

От изложените аргументи е видно, че всички те се отнасят до начина на водене на счетоводството и документацията при доставчика [фирма] и предходния му доставчик [фирма]. Неоснователни са аргументите , че не са представени доказателства за произход на стоките, тъй като [фирма] е производител, дружеството е регистрирано като млекопреработвателно предприятие по реда на Закона за храните , вписано с номер BG0412010 № 5023/27.09.2012г., което безспорно означава, че е отговаряло на ветеринарно-санитарните изисквания и е притежавало необходимия капацитет за производство на процесните стоки. Неоснователен е и доводът, че не е посочен бр. кофи от по 8 кг., предмет на доставката , а само общото количество продукт. Предвид родовия характер на стоките е достатъчно за тяхната индивидуализация те да са посочени като род и количество , като липсва изискване да се документира в каква опаковка, разфасовка или вид се пренася.

По отношение на доставчика [фирма] аргументите са сходни: в приемо-предавателния протокол не е посочено място на доставката, липсва документ за произход на стоката, за качество и безопасност, стоката е закупена от [фирма] , а това дружество е

закупило стоката от [фирма]. Констатирани са несъответствия в декларирани вид на стоката – кашкавал от краве мляко и кашкавал от краве мляко „Фитнес“, поради което е прието, че се касае за различни стоки, констатирани са несъответствия във ветеринарния регистрационен номер, който е бил издаден за друг продукт на друг производител. Въпреки представените доказателства за наета промишлена база за млекопреработване и договор за наем на активи, регистрация на обект за производство на храни, то [фирма] е декларирало само покупки на палмово масло и гориво, от което е заключено че не е произвело продадената стока – кашкавал.

[фирма] е регистриран производител на млечни продукти и ползва регистриран обект за производство на храни в [населено място], поради което изводите на органа за липса на доказателства за произход на стоката и невъзможността ѝ да бъде произведена от това дружество са неправилни.

Предмет на посочените фактури са родово определени вещи, собствеността върху които, съгласно националното правило на чл. 24 от ЗЗД преминава върху приобретателя, когато бъдат предадени. С представените приемо-предавателни протоколи стоката е индивидуализирана и по този начин е преминала в собственост на жалбоподателя. При наличието на преки доказателства за реалността на доставката, неправилно органът е приел, че не може да се направи извод за реалност на доставките, тъй като няма доказателства за обезпеченост на доставчиците. Този извод се подкрепя и от заключението по назначената съдебна експертиза

При наличие на преки доказателства за прехвърляне на стоката от прекия доставчик не може да бъде отказано право на данъчен кредит поради това, че се предполага, че доставчикът е възможно да не е разполагал със собствеността върху стоките.

Този извод е съобразен и с тълкуването на Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота - обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (Ш. Д.) и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (Д./112) и тълкуването им в практиката на Съда на Европейския съюз, съдържащо се в множество решения на СЕС, например Решение от 03.06.2010 г. по дело С-237/09 и Решение от 21.11.2013 г. по дело С-494/12, според които член 5, параграф 1 от Шеста директива "доставка на стока" означава прехвърлянето на правото на разпореждане с материално имущество като собственик" (вж. и Решение от 29 март 2007 г. по дело Aktiebolaget NN, С-111/05, Сборник, стр. I-2697, точка 31).

Понятието за доставка на стока не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка операция на прехвърляне на материално имущество от една страна, която овластява другата страна фактически да се разпорежда с това имущество като че ли е негов собственик (вж. в този смисъл Решение от 8 февруари 1990 г. по дело S. and Forwarding E. S., С-320/88, R., стр. I-285, точки 7 и 8, Решение от 4 октомври 1995 г. по дело Armbrecht, С-291/92, R., стр. I-2775, точки 13 и 14, Решение от 6 февруари 2003 г. по дело A. L. H., С-185/01, R., стр. I-1317, точки 32 и 33).

В случая е установено по категоричен начин, че ревизираното лице е получило възможността да се разпорежда като собственик с вещите, предмет на спорните фактури, поради което следва да се приеме, че е осъществен фактическият състав на облагаема доставка на стоки.

Дружеството – жалбоподател не може да отговаря за действията на своите доставчици

или предходните такива, за начина на водене на тяхното счетоводство, за документалната обосновааност на извършваните от тях сделки и отговарят ли те на всички законови изисквания. Отношенията между прекия доставчик и предходния контрагент са извън обстоятелствата, които са релевантни относно признаване на правото на данъчен кредит.

Правото на данъчен кредит може да бъде отказано само при наличие на достатъчно и категорични обективни данни, от които несъмнено да се стига до извод, че то е упражнено с измамна цел, като получателят на стоките е знаел или е трябвало да знае, че процесните доставки са част от данъчна измама. Жалбоподателят е предоставил всички документи, които би следвало да притежава като получател на стоката и които доказват реалност на доставките- договори, фактури, приемо-предавателни документи, произход на стоката, транспортни документи,отразяване в счетоводството му.

От изложеното по безспорен начин се оборват констатациите на ревизиращи органи и се установява реалност на извършените доставки, поради което жалбата в тази част следва да се уважи.

II. По ЗКПО.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, изр. 1 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

Ревизиращите органи са начислили сумата в размер на 36 619, 65 лв., представляваща неотчетени приходи от лихва за предоставен заем на SYSTEMATICS HANDELS G. с VIN ATU69850324 – А.. Представените два анекса неправилно не са кредитирани, тъй като е прието, че има несъответствия между подписите. От изготвената по делото СГЕ се установи, че подписите под двата анекси са автентични, поради което следва да се приеме, че не са налице неотчетени приходи като се вземат предвид представените анекси, които отлагат плащането на лихва за по-късен период. Следователно за отчетната 2016г. жалбоподателят няма основание да отчита приходи по договора за заем, тъй като не е получило икономически изгоди от цитирания договор, поради недължимост на лихвата към този период.

Неправилни са и изводите относно отчетната стойност на стоки в размер на 1 889 809, 48 лв., за която се твърди, че не се обвързва с продажба на стоки.

Съгласно чл. 77, ал. 1 от ЗКПО разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. В конкретния случай липсват каквито и да са установявания относно процесните стоки, а е посочено единствено, че се касае за продажба на стоки, посочени единствено като стойност. Същите обаче не са описани по вид и количество, поради което не се установява кои точно стоки не са реализирани. Липсата на изложени доводи, подкрепени с доказателства, че отписванията са свързани с осчетоводяване на разходи, води до незаконосъобразност на РА в тази част.

По изложените съображения РА следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат разноските по делото, съобразно представения списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК, а именно за държавна такса в размер на 50 лв., за депозит по ССЧЕ в размер на 500 лв. и депозит за СГЕ в размер на 495 лв., или общо 1045 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 62- ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], подадена чрез управителя Ц. В. Ревизионен акт № Р-22220518000088-091-001/31.01.2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1103/26.06.2019 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр. С. при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 1288/26.07.2019 г. за поправка на очевидна фактическа грешка.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разноси за производството в размер на 1045 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: